

תפארת

לוי יצחק

ימי המגבית לקרן לוי יצחק - מיסודו של הרבי | מנחם אב תשפ"ו

02

סיפורה של הקרן
הנדירה שהרבי הקים

04

10 עובדות מרתקות
על בעל ההילולא

08

המהפכה המדוברת בחב"ד!

לא תאמינו מה קרה בתוך שנתיים:

צמיחתה של רשת הכוללים

'תפארת זקנים לוי יצחק'

**מהדורה
מיוחדת**

לרגל יום ההילולא של
המקובל האלוקי כ"ק רבי
לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

קומיקס
עמ' 16

תקציפנות: הודית

מיוחד: לימוד משניות
ליום ההילולא עמ' 12

טעמו וראו

טעימה מתורתו של המקובל האלוקי
כ"ק רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

נח - תיבת נח וראש השנה

בתפילת מוסף של ראש השנה, בחלק של "זכרונות", אנו אומרים עשרה פסוקים של "זכרונות", והראשון שבהם הוא זכרוננו של נח:

"וגם את נח באהבה זכרת, ותפקדהו בדבר ישועה ורחמים .. על כן זכרוננו בא לפניך ה' א-להינו .. ככתוב בתורתך: ויזכור א-להים את נח ואת כל החיה ואת כל הבהמה אשר איתו בתיבה"...

רבי לוי יצחק מוצא רמז מיוחד, בקשר שבין תיבת נח לראש השנה:

חז"ל אומרים ששלוש נשים נפקדו בראש השנה: "בראש השנה נפקדה שרה, חנה ורחל"².

כשנתבונן באותיות של שלושת השמות הללו, נבחין שכל שם הוא בן שלוש אותיות, ובכל שם ישנן שתי אותיות שהן שותפות גם בשמות האחרים, ואילו אות אחת היא ייחודית לה ואינה מופיעה בשמות האחרים.

"שרה" מורכבת מהאותיות "ש", "ר", "ה". האותיות "ר", "ה", מופיעות גם בשמות רחל וחנה, ואילו האות "ש" מופיעה רק בשם שלה.

"חנה" מורכבת מהאותיות "ח", "נ", "ה". האותיות "ח", "ה", מופיעות גם בשמות שרה ורחל, ואילו האות "נ", מופיעה רק בשם שלה.

"רחל" מורכבת מהאותיות "ר", "ח", "ל". האותיות "ר", "ח", מופיעות גם בשמות שרה וחנה, ואילו האות "ל", מופיעה רק בשם שלה.

לסיכום: האותיות הייחודיות שבשמות הנשים שנפקדו בראש השנה הינן: ש', נ', ל'.

שלושת האותיות הללו, הן המדות של תיבת נח: "וזה אשר תעשה אותה, שלש מאות אורך התיבה, חמישים אמה רחבה, ושלשים אמה קומתה"³.

האות "ש" של שרה, בגימטריה שלוש מאות, מסמלת את אורך התיבה. האות "נ" של חנה, בגימטריה חמישים, מסמלת את רוחב התיבה, והאות "ל" של רחל, בגימטריה שלושים, מסמלת את גובה התיבה.

ובלשונו של רבי לוי יצחק: "כמאמר רז"ל שלש נשים נפקדו בראש-השנה, שר"ה חנ"ה רח"ל. וההפרש דשמותיהן הוא ש' נ' ל', שהוא שיעור האמות דאורך רוחב וקומה דתיבת נח, שהיא שייכת לראש-השנה ביחוד כמ"ש בזהר פ' בהעלותך, וזוכרת ראשונה בזכרונות דראש-השנה".

(לקוטי לוי יצחק, אגרות קודש, עמוד שפב)

(1) בראשית ח, א. (2) ראש השנה י. (3) בראשית ו, טו. (4) קמט, עמוד ב. על הפסוק (בראשית ח, ד) "ותנח התיבה בחודש השביעי", אומר הזהר שהדבר מרמז על ראש השנה, יום הדין, שהוא בחודש תשרי, "חודש השביעי".

פי 500

"ועד חמש מאות פעמים!" | ההתבטאות ההיסטורית של הרבי על התורמים ל"קרן לוי יצחק" וסיפורה המרתק של הקרן - תחתיה פועלת רשת הכוללים 'תפארת זקנים לוי יצחק'

הרבי לצד אביו בעל ההילולא
הגה"ק רבי לוי יצחק

החוב העצום שייסד קרן צדקה

"קרן לוי יצחק" על שם רבי לוי יצחק שניאורסאהן נ"ע - הוקמה בשנת תשכ"ד על מנת לסייע בהנחלת חינוך יהודי כשר למשפחות דלות אמצעים, מידי שנה בהתוועדות יום ההילולא כ' מנחם אב קיים הרבי מגבית מיוחדת לקרן זו,

ההתעוררות לייסוד הקרן, כך סיפר הרבי בהתוועדות כ"ף מנחם-אב, החלה בעקבות מכתב מרגש ותרומה מפתיעה:

"קבלתי מכתב מאשה אחת, שמצב הפרנסה הי' אצלם בדוחק גדול, ולאחרי שנשארו חייבים להם סכום כסף גדול משנים קדמוניות, הנה עכשיו, כעבור כמה שנים, קיבלה לפתע את כל סכום הכסף.

ולכן שולחת לי את הכסף, שכן, בראותה שבמשך כמה שנים היתה יכולה להסתדר גם ללא כסף הנ"ל, ולפתע קיבלה את ה"צ"ק" באופן בלתי צפוי, אי לזאת ברצונה ליתן את כל הסכום לצדקה, ומוסיפה, שלא נוגע לה פרסום הדבר, ואדרבה, אין רצונה שידעו שנתנה זאת, ומסיימת, שעושה זאת בהסכם בעלה. - ה"צ"ק" הי' על סכום של חמשת אלפים דולר, וכבר נפרע.

המדובר הוא אודות אשה צעירה ילידת אמריקה, וגם בעלה הוא יליד אמריקה, בעלי משפחה מטופלת בבנים ובבנות, בלי עין הרע, שהתייגעו בעבר ומתייגעים בהוה לצורך פרנסתם, ומסופקני אם יש להם - וקרוב לודאי שאין להם - חשבון חסכון (בלשון המדינה: "סייווינגס") של חמשת אלפים דולר אחרים, ואעפ"כ, ברור אצלה בלי שום פקפוק שאין פירוש אחר לעובדה שפרעו לה חשבון ישן של חמשת אלפי דולר, מלבד שתמסרנו כולו להקב"ה, ללא שיריים, ולא "מחצה לכם ומחצה לה", ואפילו לא לקחת חלק עבור חינוך הבנים והבנות בלימודי קודש, אלא למסרו כולו לה, ובשמחה ובטוב לבב.

יש ללמוד מדוגמא זו, וירבו כמותה בישראל, ליתן בפועל ממש, ובשמחה ובטוב לבב - אם יותר מערך זה, מה טוב, ולכל הפחות - לפי ערך התפיסת מקום של חמשת אלפים דולר לגבי מצב הרכוש של משפחה מטופלת בבנים

ובבנות שאין בידם חסכון של חמשת אלפים דולר.

. . ובכן - לאחר שנתקבל סכום כסף הראשוני למען הקרן, המתנתי במיוחד כדי לקשר זאת עם עשרים שנה ליום ההילולא ..."

חינוך לילדים ולזקנים

כאמור לעיל, פעולת הקרן במהלך השנים הייתה לסייע להנחלת החינוך היהודי בקרב משפחות דלות אמצעים. במסגרת זו ניתן סיוע בתשלום שכר הלימוד וכן מענקים והלוואות (גמ"ח) למחנכים ומלמדים שמצבם הכלכלי דחוק,

בשנת תש"מ ייסד הרבי את כוללי "תפארת זקנים לוי יצחק" על שם אביו, מסגרת זו נועדה ללימוד תורה בקרב בני הגיל השלישי. בעת ייסוד הכולל, הורה הרבי שמדמי הקרן ימומנו גם הוצאות הכוללים.

המגבית הפלאית

במהלך השנים עורר הרבי רבות על הזכות העצומה לתרום לקרן זו ביום ההילולא כ"ף מנחם-אב, בהתוועדויות שנערכו ביום זה קיים הרבי מגבית מיוחדת לקרן והשפיע ברכות מאליפות למנדבים,

זכורה במיוחד הוראתו וברכתו של הרבי ביום ההילולא כ"ף מנחם-אב תשל"ט "ומסתמא יחולקו הפתקאות ויתן כל אחד כפי נדבת ליבו הטהור, וכמה שמתכון לתת - יוסיף על כך יותר, ולא "מעט מעט" כי אם "הרבה הרבה", והקב"ה בוודאי יוסיף כמה פעמים ככה . . ועד חמש מאות פעמים"

מגבית זו מתקיימת בכל שנה ביום ההילולא, מזכירות הרבי וקרן "מחנה ישראל" האמונים על קרן לוי יצחק העולמית מינו את רשת "תפארת זקנים לוי יצחק" לנציגות הרשמית למגבית זו בארץ הקודש.

"דברי צדיקים חיים וקיימים לעד", עד עצם היום הזה יהודים רבים, מכל המגזרים והחוגים, מעידים על ברכות מאליפות וניסים גלויים להם זכו לאחר שהשתתפו במגבית הקדושה!

השידוך, הסירוב להצעות המפתות, כתב הרבנות והחתונה המצמרדת | 10 עובדות מיוחדות על המקובל האלוקי רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

למינן ידנו דורת ירב

01

ערש הולדתו - אוקראינה

המקובל האלוקי כ"ק רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל נולד ביום י"ח בניסן ה'תרל"ח בעיירה דובריאנקא (הידועה גם כפודוברנקה), השוכנת בסמיכות לגבול הבלארוסי. אביו היה רבי ברוך שניאור זלמן שניאורסאהן, נינו של כ"ק אדמו"ר הצמח צדק. כעבור שנים בח"י ניסן תרס"ב, בתאריך יום הולדתו, הכניס רבי לוי יצחק את בנו בכורו בבריתו של אברהם אבינו. מי שלימים גדל להיות כ"ק האדמו"ר מליובאוויטש נשיא דורנו.

02

הרבי מציע שידוך

כ"ק אדמו"ר מהורש"ב נ"ע, ויהא את גדולתו של רבי לוי יצחק כבר מצעירותו, וגילה בו עניין רב. הוא אף הציע הציע לו נכבדות לשידוך את הרבנית הצדקנית מרת חנה, בתו של רבי מאיר שלמה ינובסקי, רבה של העיר ניקולייב. החתונה התקיימה בחודש סיון ה'תר"ס. שנתיים בלבד לאחר מכן כבר החל רבי לוי יצחק להיות מעורב עמוקות ביוזמות יהודיות ציבוריות, והשתתף באסיפות חשובות שכינס כ"ק אדמו"ר מהורש"ב.

03

כתב רבנות מהעיר יפו

במהלך השנים נסמך רבי לוי יצחק לרבנות על-ידי מספר רבנים, בהתוועדות כ"ף אב ה'תשי"א סיפר הרבי כי כאשר נסע לבקש סמיכה מרבי חיים מבריסק הקשה עליו רבי חיים בשאלות הלכתיות קשות ומסובכות - עד שהוכרח להעניק לו את הסמיכה תוך שהתבטא בהתפעלות גדולה מגדלותו התורנית.

ברשימותיה של רעייתו הרבנית חנה מוזכרות עוד תעודות סמיכה שהיו בביתם, תעודת סמיכה מאת רבי אליהו-חיים מלודז, וכתב-רבנות מיפו למשרת רב ראשי עם אשרות כניסה לאה"ק לכל המשפחה.

04

רב מנהיג ולוחם

בשנת ה'תרס"ט החל לשמש רבי לוי יצחק פאר ברבנות בעיר יקטרינוסלב, רבנות שנמשכה 30 שנה, בהם אף נתמנה לרבה הראשי של העיר. לאורך תקופה זו נלחם רבי לוי יצחק ללא חת למען קהילתו, נאבק על זכויותיהם הדתיות ודאג לצרכיהם הגשמיים והרוחניים כאחד. בזמן שרבנים רבים ניסו להימלט מברית המועצות מחשש למעצרים, הגליה או גרוע מכך, סירב רבי לוי יצחק להצעות מפתות לכהן במשרות רבניות מכובדות בארץ ישראל, מתוך מחויבות עמוקה לבני קהילתו.

05

רב הנסתר - קומתו התורנית

שיטת הלימוד של רבי לוי יצחק מבוססת על מיזוג בין הנגלה לנסתר: כל דין וסוגיית בתלמוד ומפרשיו, אינם רק לוגיקה הלכתית, אלא שיקוף מדויק של מבנה העולמות העליונים וספירות הקבלה.

שורש נשמת החכמים: מחלוקות בין תנאים ואמוראים מוסברות על פי שורש נשמתם ואפילו סדר שמות החכמים במשנה משקף תהליך קבלי.

גימטריא כמדע מדויק: שימוש מתמטי מורכב בחשבון אותיות (מילוי, ריבוע, מספר קטן) לא כפרפראות, אלא ככלי הנדסי לחשיפת הקשר המהותי בין מושגים הלכתיים למושגים קבליים.

דיוק מוחלט: אין שום מילה, אות או סדר מקריים בתורה - לכל פרט יש משמעות רוחנית מכוונת.

06

"המנהיג במדינה ההיא"

בעיצומם של ימי הדיכוי הסובייטי האפלים, בב' בניסן ה'תר"פ, נסתלק כ"ק אדמו"ר מהורש"ב. ההסתלקות היוותה מכה קשה ועצומה ליהדות רוסיה. אדמו"ר הריי"צ, פנה לרבי לוי יצחק ולמנהיגים אזוריים נוספים במטרה לאחד כוחות ולשקם את רשת מוסדות חב"ד. לאחר מאסרו של כ"ק אדמו"ר הריי"צ ולאחר מכן בעזיבתו את רוסיה מעיד הרבי כי "אחר יציאת אדמו"ר הריי"צ מרוסיה (בשנת תרפ"ז) נשאר הוא נכדם היחידי של אדמו"ר הזקן, אדמו"ר האמצעי והצמח צדק המנהיג במדינה ההיא, ולכן פנו אליו גם בעניני הדרכה וכו'."

07

חתונה לא שגרתית

חתונת הרבי, בנו בכורו, התקיימה בשנת תרפ"ט בעיר וורשה שבפולין, התקווה כי השלטונות הסובייטיים יאשרו לרבי לוי יצחק ולרעייתו לצאת מחוץ לגבולות המדינה כדי להשתתף בחתונת בנם התבדתה. למרות המרחק הפיזי, הם היו נחושים לארגן חגיגה מקבילה ביקטרינוסלב. בזכרונותיה כתבה הרבנית חנה: "בשל האופי המאיים של המצב ששרר אז, ציפינו לפחות משלושים אורחים. במקום זאת, הגיעו כ-300 איש". החגיגה נמשכה עד אור הבוקר, כשהנוכחים חווים יחדיו תערוכת של שמחה עצומה וכאב עמוק.

”
נשאר
הוא נכדם
היחידי של
אדמו"ר
הזקן,
אדמו"ר
האמצעי
והצמח
צדק
המנהיג
במדינה
ההיא, ולכן
פנו אליו
גם בעניני
הדרכה
וכו'."

ברכת הרבי לתומכים בקרן:

עד 500 פעמים ככה!

ב"ה

שנאור זלמן

זה הזמן לקחת חלק!

CHARIDY.COM/TIFERETLY

בקשת הוויה מרבנות ארץ ישראל

הרב חיים הלוי סולובייצ'יק

08

מעצר לפנות בוקר

בט' בניסן ה'תרצ"ט, בשעה 3:00 לפנות בוקר, הגיעו ארבעה סוכני נ.ק.ו.ד. (המשטרה החשאית הסובייטית) לבית משפחת שניאורסאהן. לאחר חיפוש מדויק בבית והחרמת רבים מכתבי היד שלו, נעצר רבי לוי יצחק ונכלא בשל "פשעו" - הפצת יהדות. לאחר למעלה מחצי שנה של חקירות ועינויים קשים, הועבר ה"משפט" למוסקבה בלעדיו, שם נגזרו עליו חמש שנות גלות בכפר הנידח צ'אלי שבקזחסטן. התנאים בצ'אלי היו קשים מנשוא, ללא אספקה הומניטרית בסיסית. עם זאת, הרבנית חנה, שהצטרפה אליו מרצונה, עשתה מאמצים אדירים בכדי לאפשר לו להמשיך להעלות את חידושי התורה שלו על הכתב. היא הצליחה לרקוח דיו מאולתר מצמחי בר שמצאה בשדות, ובכך אפשרה לו לכתוב.

09

הכתבים שנבזזו

לאורך כל חייו כתב רבי לוי יצחק ללא הרף. מלבד שאלות ותשובות הלכתיות, הוא כתב ביאורים עמוקים על תורת הקבלה, כשהוא משלב ומאחד את חלקי הנגלה והנסתר שבתורה. במהלך מעצרו ואף לאחר מכן, ניסו שוטרי הנ.ק.ו.ד. להחרים את כתבי היד היקרים הללו ואף העמיסו אותם על רכבם. הרבנית

חנה התחננה בפניהם בדמעות שישאירו אותם, ולאחר שהתייעצו השוטרים עם מפקדיהם, הם התרצו והותירו את הכתבים בבית. למרבה הצער, כאשר הצטרפה הרבנית חנה לבעלה בגלות, היא נאלצה להשאיר את האוסף מאחור ביקטרינוסלב, והוא נבזז ואבד ככל הנראה על ידי הנאצים במהלך המלחמה. הכתבים הבודדים ששרדו היו דווקא אלו שנכתבו בגלות קזחסטן על שולי הספרים שהיו ברשותו ובדיו המאולתר, אשר הוברחו על ידי הרבנית חנה לניו יורק. עשורים מאוחר יותר, הורה הרבי להדפיסם, והם יצאו לאור בסדרת הספרים המונומנטלית בת חמשת הכרכים "ליקוטי לוי יצחק".

10

בן יכבד אב - ברכתו של הרבי למסייעים לאביו

ככל שהתקרב מועד סיום תקופת גלותו בת החמש שנים, הלך גופו של רבי לוי יצחק ונחלש. בימים אלו מספר יהודים מקומיים ובהם חסידים - זכו לעזור ולסייע לרבי לוי יצחק עד הסתלקותו ביום כ"ף מנחם אב ה'תש"ד, במהלך השנים הרבי קירב רבות את אותם אלו שסייעו לאביו והרעיף עליהם שפע ברכות נדירות ומיוחדות שסיפורי מופת רבים נקשרו בהם.

גם כיום רבים מהתומכים והתורמים לפעולות על שמו של רבי לוי יצחק - זוכים לראות ברכות מיוחדות ונפלאות, וכלשונו הקדוש של הרבי - "עד חמש מאות פעמים ככה!"

הכתבים
הבודדים
שרדו היו
דווקא אלו
שנכתבו
בגלות
קזחסטן
על שולי
הספרים
שהיו
ברשותו
ובדיו
המאולתר,
אשר
הוברחו על
ידי הרבנית
חנה לניו
יורק.

”

בתוך שנתיים: מפת הכוללים של 'תפארת זקנים לוי יצחק'
זינקה מכמה עשרות בודדות - למעל 200, כן ידבו!
קווים לדמותה של תנופה חסרת תקדים

כך נראית מהפכה לתפארת

גינת שומרון

בית אל

חולון

קרית מלאכי

"כל אחד יכול, ובמילא – חייב, לעשות
ולפעול משהו בזה. ולכן ביקשתי והפצתי
בכל לשון של בקשה, שיפעלו בעניין זה
ד"כולל תפארת זקנים – לוי יצחק"

שיחת שבת פרשת יתרו תשמ"א

מעטים הם הארגונים שזוכים לחוות
תנופת צמיחה כה מרשימה, כה עקבית
וכה מעוררת השתאות, כפי שחוותה
רשת "תפארת זקנים לוי יצחק" בשנים
האחרונות. חזונו הקדוש של הרבי, בהקמת
מפעל הכוללים לבני הגיל השלישי על
שם אביו, הגאון המקובל רבי לוי יצחק
שניאורסאהן נ"ע - הופך משנה לשנה
למהפכה תורנית חסרת תקדים, המשנה את פניה של קהילת בני הגיל
השלישי בארץ ובעולם.

הקמת רשת "תפארת זקנים לוי יצחק" בארץ הקודש בשנת תשפ"ג הייתה
רגע מכונן. לראשונה נבנתה מערכת מקצועית ומקיפה, המעניקה לכל
עיר וקהילה את כל הדרוש להקמת כולל מצליח: ליווי אישי, ביסוס
ארגוני וכספי, הכשרת ראשי כוללים, חומרי לימוד מותאמים, מערכי
שיעור חדשניים ומעטפת מלאה המאפשרת לכולל להתפתח ולשגשג
לאורך שנים.

התוצאות לא איחרו להגיע. בזה אחר זה נפתחו עשרות כוללים חדשים,
כוללים ותיקים קיבלו תנופה מחודשת, והרשת הפכה בתוך זמן קצר
לביתם הרוחני של כ-1,450 לומדים קבועים ברחבי הארץ. בכל מקום שבו
הוקם כולל נוצר מוקד של תורה, חיות קהילתית, תחייה של התחדשות -
בשורה של ממש לבני הגיל השלישי.

אך אם השנים הראשונות היו מרשימות - הרי ששנת ה'תשפ"ו שברה
את כל התחזיות.

תוך שנה אחת בלבד התחוללה קפיצת מדרגה מסחררת. לא פחות מ-134
סניפים חדשים נוספו לרשת בתוך חודשים ספורים - נתון נדיר בקנה
מידה של ארגון חינוכי או חברתי. מספר המשתתפים כמעט הוכפל, וכיום
מתקרב מספר הלומדים הקבועים ל-3,000 בני גיל הזהב, הפוקדים מדי
יום את הכוללים ברחבי הארץ. הנתונים ממשיכים לטפס, הביקוש הולך
וגובר, ובכל שבוע מצטרפות קהילות נוספות המבקשות להיות חלק
מהמהפכה.

הצמיחה לא נעצרה בגבולות ארץ ישראל. בשנה האחרונה פרצה הרשת
גם אל מעבר לים, עם הקמת סניפים באירופה ובארצות הברית, והנחת
התשתית להתרחבות בינלאומית רחבת היקף. במקביל נפתחו אפיקים
חדשים של פעילות: מיזם "חכמת נשים", המעניק מסגרת תורנית
ייחודית לנשים בנות הגיל השלישי, וכן פעילות קבועה בבתי אבות
ובמרכזי דיור מוגן, המאפשרת להביא את אור התורה גם אל מי שאינם
יכולים להגיע לכולל.

המרגש מכל הוא שהחזון מחבר ומאחד את כלל חלקי עם ישראל. סניפי
הרשת חוצים מגורים ועדות, חסידים וליטאים, ספרדים ואשכנזים, בני
ערים, מושבים וקיבוצים, מכל גוני הציבור. כולם מתאחדים סביב אהבת
התורה, מתוך מימוש חי ומדייק של חזונו הקדוש של הרבי.

אין זו רק התרחבות מספרית - זו מהפכה. מהפכה שמעניקה לאלפי יהודים
משמעות, שייכות, חיות ושמחת חיים. מהפכה שממשיכה להתרחב בקצב
מסחרר, ונרמזה כי היא רק בראשיתה. חזונו של הרבי, שנוסד לכבוד אביו
רבי לוי יצחק, אינו רק ממשיך להתקיים - הוא הולך וכובש עוד עיר, עוד
קהילה ועוד לב יהודי, לנחת רוחו של הרבי ולכבודו של אביו.

עופרה

ראשון לציון

גבעת שמואל

ראשון לציון

שובו בנים קרית אתא

שילה

על קצה המזלג: טעימה מצולמת
מסניפי 'תפארת זקנים לוי יצחק' בכל רחבי הארץ

משנה אותיות נשמה

לוי יצחק

מסכת סוכה פרק ד

א לולב וערבה, ששה ושבעה. ההלל והשמחה, שמנה. סֶכָה ונסוך המים, שבעה. והחליל, חמשה וששה:
ב לולב שבעה כיצד, יום טוב הראשון של חג שחל להיות בשבת, לולב שבעה, ושאר כל הימים, ששה:
ג ערבה שבעה כיצד, יום שביעי של ערבה שחל להיות בשבת, ערבה שבעה, ושאר כל הימים ששה:

ד מצות לולב כיצד. יום טוב הראשון של חג שחל להיות בשבת, מוליכין את לולביהן להר הבית, והחזנין מקבלין מהן וסודרין אותן על גב האצטבא, והזקנים מניחין את שלהן בלשכה. ומלמדים אותם לומר, כל מי שמגיע לולבי בידו, הרי הוא לו במתנה. למחר משכימין ובאין, והחזנין זורקין אותם לפניהם. והן מחטפין ומכין איש את חברו. וכשראו בית דין שבאו ליד סכנה, התקינו שיהא כל אחד ואחד נוטל בביתו:

ה מצות ערבה כיצד, מקום היה למטה מירושלים, ונקרא מוצא. יורדין לשם ומלקטין משם מרביות של ערבה, ובאין וזוקפין אותן בצדי המזבח, וראשיהן כפופין על גבי המזבח. תקעו והריעו ותקעו. בכל יום מקיפין את המזבח פעם אחת, ואומרים, אָנָּה ה' הוֹשִׁיעָה נָא, אָנָּה ה' הצְלִיחָה נָא. רבי יהודה אומר, אָנִי וְהוּ הוֹשִׁיעָה נָא. ואותו היום מקיפין את המזבח שבע פעמים. בשעת פטירתן, מה הן אומרים, יִפִּי לָךְ מִזְבַּח, יִפִּי לָךְ מִזְבַּח. רבי אליעזר אומר, לֵיה וּלְךָ, מִזְבַּח. לֵיה וּלְךָ, מִזְבַּח:

ו כמעשהו בחל כף מעשהו בשבת, אלא שהיו מלקטין אותו מערב שבת ומניחים אותו בגיגיות של זהב, כדי שלא יכמשו. רבי יוחנן בן ברוקה אומר, חריות של דָּקֵל היו מביאין, וחובטין אותן בקרקע בצדי המזבח, ואותו היום נקרא יום חבוט חריות:

ז מיד התינוקות שומטין את לולביהן ואוכלין אתורגייהן:

ח ההלל והשמחה שמנה כיצד. מלמד שחביב אדם בהלל ובשמחה ובכבוד יום טוב האחרון של חג, כשאר כל ימות הַחַ. סֶכָה שבעה כיצד. גָּמֵי מִלְּאָכֶל, לא יתיר סכתו, אֲבָל מוֹרִיד את הכלים מן המנחה ולמעלה, מפני כבוד יום טוב האחרון של חג:

ט נסוף המים כיצד. צלוּחִית של זהב מחזקת שלשת לגים היה ממלא מן השלוח. הגיעו לשער המים, תקעו והריעו ותקעו. עָלָה בַּכֶּבֶשׁ וּפָנָה לִשְׂמֹאלוֹ, שְׁנֵי סָפְלִים שֶׁל כֶּסֶף הֵיוּ שֵׁם. רבי יהודה אומר, שֶׁל סִיד הֵיוּ, אֲלֵא שֶׁהֵיוּ מִשְׁחָרִין פְּנִיהֶם מִפְּנֵי הַיָּין. וּמִנְּקָבִין כְּמִין שְׁנֵי חֲטָמִין דְּקִין, אֶחָד מִצֵּבָה וְאֶחָד דֹּק, כְּדִי שֶׁהֵיו שְׁנִיהֶם כְּלִין בַּבַּת אַחַת. מערבי של מים, מזרחי של יין. ערה של מים לתוך של יין, וְשֵׁל יָיִן לְתוֹךְ שֶׁל מִים, יָצָא. רבי יהודה אומר, בִּלְגוּ הֵיָה מְנַסֵּךְ כֹּל שְׂמֹנָה. וְלִמְנַסֵּךְ

אומרים לו, הגבה ידך, שפעם אחת נסך אחד על גבי רגליו, ורגמוהו כל העם באתרוגייהן:

י כמעשהו בחל כף מעשהו בשבת, אלא שהיה ממלא מערב שבת חבית של זהב שאינה מקדשת, מן השלוח, ומניחה בלשכה. נשפכה או נתגלתה, היה ממלא מן הפיור, שהיין והמים המגלין, פסולים לגבי המזבח:

לוי יצחק

מסכת מועד-קטן פרק ג

א ואֵלוּ מַגְלַחִין בַּמוֹעֵד, הַבָּא מִמַּדִּינַת הַיָּם, וּמִבֵּית הַשְּׂבִיָּה, וְהַיּוֹצֵא מִבֵּית הָאֱסוּרִין, וְהַמְנַדֵּה שֶׁהִתִּירוּ לוֹ חֻכְמִים, וְכֵן מִי שֶׁנִּשְׁאֵל לַחֲכֹם וְהֵתֵר, וְהַנְּזִיר, וְהַמְצַרֵּעַ הַעוֹלָה מִטְּמֵאוֹת לְטַהֲרֹת:

ב ואֵלוּ מַכְבִּסִּין בַּמוֹעֵד, הַבָּא מִמַּדִּינַת הַיָּם, וּמִבֵּית הַשְּׂבִיָּה, וְהַיּוֹצֵא מִבֵּית הָאֱסוּרִים, וְהַמְנַדֵּה שֶׁהִתִּירוּ לוֹ חֻכְמִים, וְכֵן מִי שֶׁנִּשְׁאֵל לַחֲכֹם וְהֵתֵר, מִטְּפָחוֹת הַיָּדִים וּמִטְּפָחוֹת הַסַּפְרִים וּמִטְּפָחוֹת הַסֶּפֶג, הַזָּבִין וְהַזְּבוֹת וְהַנְּדוֹת וְהַיּוֹלָדוֹת, וְכֹל הָעוֹלִין מִשְׂמָעָה לְטַהֲרָה, הֲרִי אֵלוּ מִתְּרִין. ושאר כל אדם, אסורין:

ג ואֵלוּ כוֹתְבִין שְׁטָרֵי חוּב בַּמוֹעֵד, קְדוּשֵׁי נָשִׁים, גִּטִּין וְשׁוֹבְרִין, דִּינִיתִקִי, מִתְּנָה וּפְרוֹזְבוּלִין, אֲגֻרוֹת שׁוּם וְאֲגֻרוֹת מְזוֹן, שְׁטָרֵי חֲלִיצָה וּמֵאוּנִים, וְשְׁטָרֵי בְרוּרִין, וְגִזְרוֹת בֵּית דִּין, וְאֲגֻרוֹת שֶׁל רְשׁוֹת:

ד אין כוֹתְבִין שְׁטָרֵי חוּב בַּמוֹעֵד. ואם אינו מאמינו או שאין לו מה יאכל, הרי זה יכתב. אין כוֹתְבִין סְפָרִים, תַּפְלִין וּמוֹזוֹזוֹת, בַּמוֹעֵד, ואין מַגִּיהִין אוֹת אַחַת, אֲפֹלוּ בַּסֶּפֶר (הַעֲזָרָה) עֲזָרָא. רבי יהודה אומר, כּוֹתֵב אָדָם תַּפְלִין וּמוֹזוֹזוֹת לַעֲצֻמוֹ, וְטוּוֹה עַל יָרְכוֹ תַּכְלַת לְצִיצִיתוֹ:

ה הקוֹבֵר אֶת מֵתוֹ שְׁלֹשָׁה יָמִים קֹדֶם לָרָגֵל, בְּטֹלָה הֵימָנו גִּזְרַת שְׁבָעָה. שְׂמֹנֶה, בְּטֹלָה הֵימָנו גִּזְרַת שְׁלֹשִׁים, מִפְּנֵי שְׂאֵמְרוֹ, שֶׁבַת עוֹלָה וְאִינָה מִפְּסָקֶת, רָגִלִים מִפְּסִיקִין וְאִינָן עוֹלִין:

ו רבי אֱלִיעֶזֶר אומר, מִשְׁחָרֵב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, עֲצַרַת כְּשֶׁבַת. רבן גַּמְלִיאֵל אומר, ראש השנה ויום הפפורים, כְּרָגִלִים. וחכמים אומרים, לא כְּדַבְּרֵי זֶה וְלֹא כְּדַבְּרֵי זֶה, אֲלֵא עֲצַרַת כְּרָגִלִים, ראש השנה ויום הכפורים כְּשֶׁבַת:

ז אין קוֹדְעִין, וְלֹא חוֹלְצִין, ואין מְבָרִין, אֲלֵא קְרוֹבֵיו שֶׁל מֵת, ואין מְבָרִין אֲלֵא עַל מָטָה זְקוּפָה. אין מוֹלִיכִין לְבֵית הָאֲבֵל לֹא בְּטַבָּלָא וְלֹא בְּאִסְקוּטָלָא וְלֹא בַקְנוֹן, אֲלֵא בְּסָלִים. ואין אומרים בִּרְכַּת אֲבָלִים בַּמוֹעֵד, אֲבָל עוֹמְדִין בַּשּׁוּרָה וּמִנְחָמִין וּפּוֹטְרִין אֶת הָרַבִּים:

משניות לפי אותיות השם לוי יצחק ללימוד ביום הסתלקותו - כ"ף מנחם אב

מַעֲשֶׂרָה שׁוֹפְרוֹת. רבי יוֹחָנָן בֶּן נוּרִי אומר, אִם אָמַר שְׁלֹשׁ שָׁלֹשׁ מַכְלִין, יָצָא. אין מְזַכִּירִין זָכְרוֹן מַלְכוּת וְשׁוֹפָר שֶׁל פְּרַעֲנוֹת. מִתְחִיל בַּתּוֹרָה וּמִשְׁלִים בִּנְבִיא. רבי יוֹסִי אומר, אִם הִשְׁלִים בַּתּוֹרָה, יָצָא:

ז הַעוֹבֵר לִפְנֵי הַתֵּבָה בְּיוֹם טוֹב שֶׁל ראש השנה, הַשְּׁנִי מִתְקִיעַ. ובשעת ההלל, ראשון מקרא אֶת הַהֵלֵל:

ח שׁוֹפָר שֶׁל ראש השנה, אין מַעֲבִירִין עָלָיו אֶת הַתְּחוּם, ואין מַפְקָחִין עָלָיו אֶת הַגָּל, לא עוֹלִין בְּאֵילָן, וְלֹא רוֹכְבִין עַל גְּבִי בַּהֶמָּה, וְלֹא שָׁטִין עַל פְּנֵי הַמַּיִם, ואין חוֹתְכִין אוֹתוֹ בֵּין דְּבָרֵךְ שֶׁהוּא מִשׁוּם שְׁבוּת, וּבֵין דְּבָרֵךְ שֶׁהוּא מִשׁוּם לֹא תַעֲשֶׂה. אֲבָל אִם רָצָה לָתֵן לָתוֹכוֹ מִים אוֹ יָיִן, יִתֵּן. אין מַעֲכָבִין אֶת הַתִּינוּקוֹת מִלְּתַקוּעַ, אֲבָל מִתַּעֲסָקִין עִמָּהֶן עַד שֶׁלֵּמְדוּ. וְהַמִּתַּעֲסֵק, לֹא יָצָא, וְהַשׁוֹמֵעַ מִן הַמִּתַּעֲסֵק, לֹא יָצָא:

ט סֵדֶר תְּקִיעוֹת, שִׁלֹּשׁ, שֶׁל שְׁלֹשׁ שָׁלֹשׁ. שַׁעוֹר תְּקִיעָה כְּשִׁלֹּשׁ תְּרוּעוֹת. שַׁעוֹר תְּרוּעָה כְּשִׁלֹּשׁ יָבֻבוֹת. תַּקַּע בְּרֹאשׁוֹנָה, וּמִשְׁךְ בִּשְׁנֵיָה כְּשֵׁתִים, אין בִּידּוֹ אֲלֵא אַחַת. מי שְׁבֹרֵךְ וְאַחַר כֵּךְ נִתְמַנֶּה לוֹ שׁוֹפָר, תּוֹקַע וּמֵרִיעַ וְתוֹקַע שְׁלֹשׁ פְּעָמִים. כָּשֶׁם שֶׁשְּׁלִיחַ צָבוּר חֵיב, כֵּךְ כֹּל יַחֲיד וְיַחֲיד חֵיב. רבן גַּמְלִיאֵל אומר, שְׁלִיחַ צָבוּר מוֹצִיא אֶת הָרַבִּים יְדֵי חוֹבָתָן:

לוי יצחק

מסכת ראש-השנה פרק ד

לוי יצחק

מסכת פרה פרק ט

א צְלוּחִית שֶׁנִּפֵּל לְתוֹכָה מִיָּם כֹּל שֶׁהָן, רבי אֱלִיעֶזֶר אומר, זֶה שְׁתֵּי הַדְּיוֹת. וחכמים פּוֹסְלִין. יָרַד לְתוֹכָה טַל, רבי אֱלִיעֶזֶר אומר, נִיחָנָה בַּחֲמָה וְהָטַל עוֹלָה. וחכמים פּוֹסְלִין. נָפַל לְתוֹכָה מִשְׁקִין וּמִי פְרוֹת, יַעֲרָה וְצִרִּין לָנֶגֶב. דִּין, קוּמוּס, וְקִנְיָנָתוֹם, וְכֹל דָּבָר שֶׁהוּא רוּשָׁם, יַעֲרָה וְאִינוּ צִרִּין לָנֶגֶב:

ב נָפַל לְתוֹכָה שְׂקָצִים וְדִמְיָשִׁים וְנִתְבַּקְּעוּ, או שְׁנִשְׁתַּנוּ מִדְּאִיהֶם, פְּסוּלִין. חֲפוּשִׁית, בֵּין כֵּךְ וּבֵין כֵּךְ פּוֹסְלַת, מִפְּנֵי שֶׁהִיא כְּשׁוּפָפֶרֶת. רבי שְׁמַעוֹן וְרַבִּי אֱלִיעֶזֶר בֶּן יַעֲקֹב אומרים, הַדִּירָה וְהַפָּנָה שֶׁבַתְּבוּאָה כְּשָׂרִים, מִפְּנֵי שֶׁאֵין בָּהֶם לַחַה:

ג שֶׁתַּת מֶהֶן בַּהֶמָּה או חֵיה, פְּסוּלִין. כֹּל הָעוֹפּוֹת פּוֹסְלִין, חוּץ מִן הַיוֹנָה, מִפְּנֵי שֶׁהִיא מוֹצֵצָה. כֹּל הַשְּׂרָצִים אֵינֶם פּוֹסְלִין, חוּץ מִן הַחֲלָדָה, מִפְּנֵי שֶׁהִיא מַלְקַת. רבן גַּמְלִיאֵל אומר, אֵף הַנָּחֹשׁ, מִפְּנֵי שֶׁהִיא מְקִיאָה. רבי אֱלִיעֶזֶר אומר, אֵף הַעֶכְבֵּר:

ד הַחוּשֵׁב עַל מִי חֲטֹאת לִשְׁתוֹת, רבי אֱלִיעֶזֶר אומר, פְּסוּל. רבי יְהוֹשֻׁעַ אומר, כְּשִׁישָׂה. אָמַר רבי יוֹסִי, בְּמָה דְּבָרִים אָמוּרִים, בָּמִים שֶׁאֵינֶם מְקַדְּשִׁים. אֲבָל בָּמִים הַמְקַדְּשִׁין, רבי אֱלִיעֶזֶר אומר, כְּשִׁישָׂה. רבי יְהוֹשֻׁעַ אומר, כְּשִׁישָׂתָה. ואם גָּרָה, כֶּשֶׁר:

ה מִי חֲטֹאת שֶׁנִּפְסְלוּ, לֹא יִגְבֹּלֶם בְּטִיט, שֶׁלֹּא יַעֲשֶׂם תַּקְלָה לְאַחֲרִים. רבי יהודה אומר, בְּטַלוּ. פָּרָה שֶׁשִּׁתַּת מִי חֲטֹאת, בַּשָּׂרָה טָמֵא מַעַת לַעַת. רבי יהודה אומר, בְּטַלוּ בְּמַעֲיָה:

ו מִי חֲטֹאת וְאָפַר חֲטֹאת, לֹא יַעֲבִירֶם בְּהָרָה וּבִסְפִינָה, וְלֹא יִשִּׁיטֶם עַל פְּנֵי הַמַּיִם, וְלֹא יַעֲמוּד בְּצַד זֶה וְיִזְרָקֶם לְצַד זֶה. אֲבָל עוֹבֵר הוּא בָּמִים עַד צָנְאוּרוֹ. עוֹבֵר הוּא הַטהוֹר לַחֲטֹאת וּבִידָיו כְּלֵי רִיקָם הַטהוֹר לַחֲטֹאת, ובָּמִים שֶׁאֵינֶם מְקַדְּשִׁין:

ז אָפַר כְּשֵׁר שֶׁנִּתְעַרַּב בְּאַפֵּר מַקְלָה, הוֹלְכִין אַחַר הָרֵב לְטָמֵא, ואין מְקַדְּשִׁין בוֹ. רבי אֱלִיעֶזֶר אומר, מְקַדְּשִׁין בְּכָלָן:

ח מִי חֲטֹאת שֶׁנִּפְסְלוּ, מִטְּמֵאִין אֶת הַטהוֹר לְתַרוּמָה, בִּידָיו וּבִגּוּפוֹ. וְאֶת הַטהוֹר לַחֲטֹאת, לֹא בִידָיו וְלֹא בִּגּוּפוֹ. נְטָמָא, מִטְּמֵאִים אֶת הַטהוֹר לְתַרוּמָה בִּידָיו וּבִגּוּפוֹ. וְאֶת הַטהוֹר לַחֲטֹאת, בִּידָיו, אֲבָל לֹא בִּגּוּפוֹ:

ט אָפַר כְּשֵׁר שֶׁנָּתַנו עַל גְּבִי הַמַּיִם שֶׁאֵינָן רְאוּיִין לְקַדֵּשׁ, מִטְּמֵאִין אֶת הַטהוֹר לְתַרוּמָה, בִּידָיו וּבִגּוּפוֹ. אֶת הַטהוֹר לַחֲטֹאת, לֹא בִידָיו וְלֹא בִּגּוּפוֹ:

לוי יצחק

מסכת שבת פרק כב

א חֲבִית שֶׁנִּשְׁבְּרָה, מַצִּילִין הֵימָנָה מְזוֹן שֶׁלֹּשׁ סַעֲדוֹת, ואומר לְאַחֲרִים, בֹּאוּ וְהַצִּילוּ לָכֶם, וּבִלְבַד שֶׁלֹּא יִסְפֹּג. אין סוֹחֲטִין אֶת הַפְּרוֹת לְהוֹצִיא מִמָּהּ מִשְׁקִין, ואם יָצְאוּ מִעַצְמָן, אֲסוּרִין. רבי יהודה אומר, אִם לֹאֲכָלִין, הַיּוֹצֵא מִמָּהּ מֵתֵר, ואם לְמִשְׁקִין, הַיּוֹצֵא מִמָּהּ אֲסוּר. חֲלוֹת דָּבֵשׁ שֶׁרִסְקָן מִעֵרֵב שֶׁבַת וַיָּצְאוּ מִעַצְמָן, אֲסוּרִין. וְרַבִּי אֱלִיעֶזֶר מַתִּיר:

ב כֹּל שֶׁבֶא בַּחֲמִין מִעֵרֵב שֶׁבַת, שׁוֹרִין אוֹתוֹ בַּחֲמִין בְּשֶׁבַת, וְכֹל שֶׁלֹּא בֹא בַּחֲמִין מִעֵרֵב שֶׁבַת, מִדִּיחִין אוֹתוֹ בַּחֲמִין בְּשֶׁבַת, חוּץ מִן הַמְּלִיחַ הַיָּשֵׁן, וְדָגִים מְלוּחִים קֹטְנִים וְקוֹלִיס הָאֶסְפָּנִין, שֶׁהִדְחִתָּן זוּ הִיא גִּמַּר מִלֵּאכְתָּה:

ג שׁוֹבֵר אָדָם אֶת הַחֲבִית לֵאכֹל הֵימָנָה גְרוּגְרוֹת, וּבִלְבַד שֶׁלֹּא יִתְכַּן לַעֲשׂוֹת כָּלִי. ואין נוקבים מגופה של חבית, דַּבְּרֵי רַבִּי יְהוּדָה. וחכמים מַתִּירִין. וְלֹא יִקְבְּנָה מַצָּה.

ואם הֵיָתָה נְקוּבָה, לֹא יִתֵּן עָלָהּ שַׁעוּהַ, מִפְּנֵי שֶׁהוּא מְמַרַח. אָמַר רבי יהודה, מַעֲשֶׂה בֹא לִפְנֵי רַבָּן יוֹחָנָן בֶּן זְכַאִי בַּעֲרָב, ואמר, חוֹשְׁשִׁין לוֹ מִחֲטֹאת:

ד נוֹתְנִין תְּבִשִׁיל לְתוֹךְ הַבּוֹר בְּשִׁבִּיל שִׁיָּהָ שְׁמוֹר, וְאֵת הַמַּיִם הַיָּפִים בְּרָעִים בְּשִׁבִּיל שִׁיַּצְנוּ, וְאֵת הַצּוּנָן בַּחֲמָה בְּשִׁבִּיל שִׁיַּחֲמוּ. מִי שֶׁנִּשְׁרָו כְּלָיו בַּדֶּרֶךְ בָּמִים, מַהֲלֵךְ בָּהֶן וְאִינוּ חוֹשֵׁשׁ. הִגִּיעַ לַחֲצִיר הַחִיצוֹנָה, שׁוֹטְחִין בַּחֲמָה, אֲבָל לֹא כִּנְגַד הָעֵם:

ה הַרוּחוֹץ בְּמִי מַעְרָה וּבְמִי טַבָּרְיָא וְנִסְתַּפֵּג, אֲפֹלוּ בַּעֲשֵׂר אֶלּוֹנִטִיאוֹת, לֹא יִבִּיאֵם בִּידוֹ. אֲבָל עֲשֶׂרָה בְּנֵי אָדָם מִסְתַּפְּגִין בְּאֶלּוֹנִטִית אַחַת פְּנִיהֶם יְדִיהֶם וְרַגְלֵיהֶם, וּמִבִּיאִין אוֹתָהּ בִּידָן:

ו סָכִין וּמִמְשָׁמִשִׁין בְּבְנֵי מַעֲיָם, אֲבָל לֹא מִתַּעֲמִלִין וְלֹא מִתְגַּדְּרִין. אין יוֹרְדִין לְקוֹרְדִּימָה, ואין עוֹשִׂין אִפְקֻטְזִין, ואין מַעֲצָבִין אֶת הַקֶּטֶן, ואין מַחֲזִירִין אֶת הַשֶּׁבֶר. מִי שֶׁנִּפְרָקָה יְדוֹ וְרַגְלוֹ, לֹא יִטְרַפֵּם בְּצוּנָן, אֲבָל רוּחוֹץ הוּא כְּדָרוֹכוֹ, ואם נִתְרַפָּא נִתְרַפָּא:

לוי יצחק

מסכת נדרים פרק ח

א קוֹנֵם יָיִן שֶׁאֵינוֹ טוֹעֵם הַיּוֹם, אֵינוֹ אֲסוּר אֲלֵא עַד שֶׁתַּחֲשׂוּ. שֶׁבַת זוּ, אֲסוּר בְּכֹל הַשְּׁבֻת, וְשֶׁבַת שְׁעֵבְרָה. חֹדֶשׁ זֶה, אֲסוּר בְּכֹל הַחֹדֶשׁ, וְרֹאשׁ חֹדֶשׁ לַהֲבֹא. שְׁנָה זוּ, אֲסוּר בְּכֹל הַשְּׁנָה, וְרֹאשׁ הַשְּׁנָה לַעֲתִיד לָבֹא. שְׁבוּעַ זֶה, אֲסוּר בְּכֹל הַשְּׁבוּעַ, וּשְׁבִיעִית שְׁעֵבְרָה. ואם אָמַר יוֹם אֶחָד, שֶׁבַת אַחַת, חֹדֶשׁ אֶחָד, שְׁנָה אַחַת, שְׁבוּעַ אֶחָד, אֲסוּר מִיּוֹם לְיוֹם:

ב עַד הַפֶּסַח, אֲסוּר עַד שִׁיָּגִיעַ. עַד שִׁיָּהָ, אֲסוּר עַד שִׁיַּצָּא. עַד לִפְנֵי הַפֶּסַח, רַבִּי מֵאִיר אומר, אֲסוּר עַד שִׁיָּגִיעַ. רַבִּי יוֹסִי אומר, אֲסוּר עַד שִׁיַּצָּא:

ג עַד הַקֶּצִיר, עַד הַבְּצִיר, עַד הַמִּסִּיק, אֵינוֹ אֲסוּר אֲלֵא עַד שִׁיָּגִיעַ. זֶה הַכָּלָל, כֹּל שֶׁזְּמָנוּ קָבוֹעַ וְאָמַר עַד שִׁיָּגִיעַ, אֲסוּר עַד שִׁיָּגִיעַ. אָמַר עַד שִׁיָּהָ, אֲסוּר עַד שִׁיַּצָּא. וְכֹל שֶׁאֵין זְמָנוּ קָבוֹעַ, בֵּין אָמַר עַד שִׁיָּהָ, בֵּין אָמַר עַד שִׁיָּגִיעַ, אֵינוֹ אֲסוּר אֲלֵא עַד שִׁיָּגִיעַ:

ד עַד הַקִּיץ, עַד שִׁיָּהָ הַקִּיץ, עַד שִׁיתְחִילוּ הָעֵם לַהֲכַנִּים בַּפִּלְפִלוֹת. עַד שִׁיעֵבֵר הַקִּיץ, עַד שִׁיקְפּוּלוּ הַמַּקְצוּעוֹת. עַד הַקֶּצִיר, עַד שִׁיתְחִיל הָעֵם לִקְצֹר, קֶצִיר חֲטִין אֲבָל לֹא קֶצ

אזור התורה מתוך החושך

כך הפך כולל אחד של 'תפארת זקנים לוי יצחק' בעיר אופקים לעוגן של תקווה בימים הנוראיים שעברו על העיר לאחר הטבח המזעזע בשמחת תורה <<

"ראינו נס גדול מאוד". שוקי יוסף

"ה' נתן לנו כח!". זכריה עמוסי

בכל הכוח". שניות לאחר מכן הגיע המחבל. "הוא ניסה לפרוץ פנימה, להתעמת איתי, כשרק הדלת מפרידה בינינו", המחבל צעק בערבית ובשברי מילים בעברית: "פתחו את הדלת!". במשך חמש שעות וארבעים וחמש דקות ארוכות ומורטות עצבים, החזיק התושב את הדלת בגופו, מונע מהמוות להיכנס פנימה.

למרות המראות הקשים והאבדות הכבדות בשכונה, התושבים מדברים על ניסים גלויים שליוו אותם. "המחבלים ידעו בדיוק לאן הם הולכים, אך ברוך השם לבית הכנסת - שהיה יעד מרכזי שלהם - הם לא הצליחו להתקרב. ראינו פה נס גדול". תושבי השכונה שיצאו מבתייהם והתעמתו עם המחבלים גילו גבורה עילאית ומנעו אסון גדול עוד יותר.

פוסט-טראומה בשכונה

עם שכיחת קולות הקרב, החל המאבק האמיתי - המאבק על הנפש. "ניצלתי שש פעמים ממוות באותו יום", משתף אחד התושבים בגילוי לב, "אבל אנשים רבים בשכונה מתמודדים עד היום עם פוסט-טראומה קשה". השקט חזר לרחובות, אך החרדה, הזיכרונות והשכול המשיכו לרחף מעל בתי השכונה.

בנקודת השבר הזו נכנס לתמונה הרב מנחם ברדוגו, שליח חב"ד בשכונת מישור הגפן. בהבינו את גודל השבר הנפשי והצורך הדחוף בשיקום קהילתי, בפרט עבור האוכלוסייה המבוגרת והפנסיונרים בשכונה, החליט הרב להקים את כולל "תפארת זקנים לוי יצחק".

"הם רצו להחשיך - אנו נמלא באור!"

הקמת הכולל היוותה נקודת מפנה דרמטית עבור התושבים. המבקרים במקום מתארים קבלת פנים חמה, מחבקת ומלאת אהבה, שהעניקה להם תחושת שייכות וביטחון כבר מהרגע הראשון.

"הנשמה זעקה ורצתה תורה", מסבירים הלומדים. "במקום הזה, שבו המחבלים רצו להשליט חושך מוחלט, כל אחד שמגיע ולומד תורה - מדליק ומחזיר את האור לשכונה".

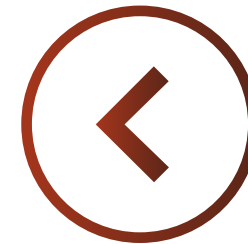
מעבר לערך התורני והרוחני, הכולל מתפקד כמרחב טיפולי ואלטרנטיבי לכל דבר ועניין. התושבים מגיעים מדי יום, משוחחים על ההתמודדויות שלהם, משתפים בחוויות שעברו ומחזקים זה את זה. "זה נותן לנו כוח, מעורר בנו את האמונה, ובעיקר נותן לנו סיבה לקום בבוקר ולהמשיך אל היום הבא".

באים לחיות מחדש

חברי הכולל, הלומדים בו גמרא, שיעורי תורה ופרשת שבוע, מעידים כי המקום מציע מענה מושלם לכל אדם שיצא לפנסיה ומחפש משמעות, חברה וחוסן נפשי.

"הכולל הזה פשוט מחזיר לנו את החיים, נותן לנו אוויר לנשום ומחזיר לנו את היכולת לחייך ולשמוח", מסכם אחד הלומדים בהתרגשות. "הוא משחרר אותי וממלא אותי בכוחות. אני רוצה שכל מי שיצא לפנסיה יגיע לפה, ייהנה, וידע שהקדוש ברוך הוא איתנו".

גיבור ישראל
רנ"ג איתמר אלוס ז"ל
שותף ותומך קרוב של סניף אופקים

שכונת מישור הגפן באופקים חוותה בשבעה באוקטובר את אחד מרגעיה הקשים והמטלטלים ביותר. בשיחה עם מבוגרי השכונה הם מספרים על הזוועות שחוו ועל הנס הרוחני והנפשי שמצאו בין כותלי ה"כולל", מקום שהפך עבורם למרחב של ריפוי, אמונה וחיים מחדש.

בשעה 06:30 בבוקר, בשבת שמחת תורה, השקט של שכונת מישור הגפן באופקים נקרע באחת. אזעקות צבע אדום שלחו את התושבים אל המקלטים והמרחבים המוגנים, אך תוך דקות ספורות התברר כי לא מדובר בעוד מטה רקטות שגרתי. קולות נפץ עזים, צרורות ירי בלתי פוסקים וצעקות בערבית הבהירו כי המלחמה הגיעה אל מפתן הדלת.

עבור תושבי השכונה, הרגעים הללו נחרטו בנפש. 15 מחבלי נוח"ב חמושים מכף רגל ועד ראש חדרו אל לב השכונה וביצעו טבח אכזרי באזרחים תמימים, בכוחות ביטחון ובמי שניסו למצוא מחסה.

העדויות של אברכי ותושבי השכונה חושפות את רגעי האימה המזקקים. "הייתי בדרך לבית הכנסת כשהחלו היריות והפצצות", משחזר אחד התושבים, "אנשים התחילו לצעוק שיש מחבלים בשכונה, לסגור דלתות. תינוקות, נשים, גברים - כולם מבוהלים בתוך בית הכנסת ולא יודעים מה לעשות".

תושב אחר מתאר מאבק הישרדותי דרמטי על פתח ביתו: "סגרתי מיד את הדלת. מצאתי שלדה של אופניים, הצמדתי אותה לדלת ולחצתי עם הרגל

ראש הכולל
הרב מנחם ברדוגו

הפקידון היהודי: איך לא מילא

כבוד הרב,
הממשלה מצווה שתחתום
שהקמח שלנו כשר לפסח!

בהתקרב חג הפסח, לקחה הממשלה
את האחריות לספק קמח לאפיית מצות
עבור כל היהודים במדינה

רבי לוי יצחק שניאורסאהן ז"ע
היה מחשובי הרבנים בברית המועצות,
בזמן השלטון הקומוניסטי העין

החוק אומר שעלי ללכת לפי המצפון שלי. לא
אתן כשרות על קמח חמץ ולא אחתום על שקר!

מה פתאום! בלי מים הקמח
ישקול פחות, והממשלה תפסיד
אלפי רובלים!

בשמחה אתן הכשר, משלח
משגיחים לבל המפעלים שישמרו
על כשרות הקמח,
ויבדקו היטב שלא חוסיפים
מים בחיטה

זה הצליח!
תקיפות ומסירות נפשו של רבי לוי יצחק
הכניעו את המנהלים והם נתנו פקודה
לעזור למשגיחים של הרב. המצות היו
כשרות למהדרין!

בקיום התורה והמצוות אין
כל פשרות! המצה חייבת
להיות כשרה באמת.

הרב לא יותר.
הוא נסע עד למסקבה לגיב האריות
אל ראשי השלטון הקומוניסטי!

גם אנחנו היום, ילדי ישראל,
נמשיך בדרכו של רבי לוי יצחק
בלי להתפעל. נעמוד בתקיפות
מול היצר הרע, ובגאווה יהודית
נקפיד, על קיום התורה והמצוות!

ובכ"ף מנחם אב- יום הסתלקותו,
נעשה כולנו מעשים טובים לזכר
נשמתו, נלמד משנה וקטע מתורתו
ונגדב צדקה ל"קרן לוי יצחק"
הנושאת את שמו.